Seinäjoella, maanantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Alas marxilaisuus!

Numero 8

Kansanliikkeen äänenkannattaja

20. II. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN paikallisjärjestöjen perustamispäätös.

Isänmaallinen Kansanliike on ryhtynyt taisteluun Marxin oppeihin perustuvaa, kansainvälistä, isänmaallista ja uskonnollista henkeä tuhoavaa, itsenäisyyttämme vaarantavaa kommunismia ja sosialismia vastaan, samoin kuin valtakunnan menestykselle vaarallista puoluemieltä vastaan. Päivä päivältä yhä kiihkeämmäksi käyvästä taistelusta Isänmaallinen Kansanliike suoriutuu vain kokoamalla voimansa tiiviiksi taistelujärjestöksi, jonka tarkoituksena on:

1) isänmaan yhteisedun puolesta uhraukseen alttiin hengen herättäminen kaikissa kansankerroksissa kansalaisten säätyyn ja yhteiskunnalliseen asemaan katsomatta;

2) kiinteän, edesvastuuntuntoon ja kuriin pohjautuvan poliittisen kantajoukon luominen, joka pystyy ehkäisemään kansanliikettä vahingoittavan toiminnan ja suorittamaan tehokkaasti valistus- ja kasvatustyötä niin omissa kuin vastustajien kin riveissä erikseen vahvistetun ohjelman ja ohjesäännön puitteissa;

3) ehdottoman määräämisvallan saavuttaminen isänmaallisille kansalaisille sekä valtiollisessa että kunnallisessa elämässä.

Paikallisjärjestöihin on luotava kiinteästi järjestettyjä yksiköitä (ryhmiä) vastuunalaisten päälliköiden johdolla. Perustetut yksiköt tulevat esiintymään vahvistetun mallin mukaisissa puvuissa. Näillä yksiköillä eiole lainvastaisia eikä sotilaallisia tarkoitusperiä.

Lähiaikoina ilmestyvistä toimintaohjesäännöistä tulevat selviämään järjestelyn yksityiskohdat. Kuitenkin tiedoitetaan jo ennakolta:

a) Yksiköt (ryhmät) perustetaan kunnittain sen jälkeen kuin tarpeellinen päällystö on kouluutettu.

b) Ensimäiset varsinaiset johtajakurssit pidetään vielä tämän kevätkauden aikana lähemmin määrättävässä paikassa, heti kun ohjesäännöt ovat valmistuneet.

c) Järjestön kantarahoitus järjestetään jäsenkirja- (kortti-) järjestelmän avulla tapahtuvaksi.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN JOHDON PUOLESTA:

Vihtori Kosola

Reino Ala-Kulju.

Rajalla

merkillinen kahakka

Kommunistit ampuneet rajavartiosotilaan

Kivennavalla yritti lauantainvastaisena yönä saapua Suomen puolelle rajan yli joukko kommunisteja avaten heitä vastaan tulleita rajavartiosotilaita kohti tulen, jolloin eräs vartijoista, Eino Pöyhönen sai luodin rintaansa ja kuoli heti. Hänen toverinsa Sulo Paasi otti ampuma-asennon, jolloin miehet pakenivat takaisin hajaantuen, kun osa heidän suksiaan jäi paikalle, niin että yksi heistä myöhemmin saatiin pidätetyksi. Hänet tunnettiin vaasalaiseksi kommunistiksi nimeltä Nestor Parkkari, joka on Venäjällä käynyt kommunistisen "yliopiston" ja toiminut kommunistitoimitsijana. Takaa-ajo ja tutkimukset alotettiin hetimmiten.

Eiliset tiedot.

STT ilmoitti eilisiltana: Kivennavan Korpikylässä lauantainvastaisena yönä Suomeen rajan yli pyrkineen viiden kommunistin ja rajavartijain välillä sattuneen kahakan johdosta toimitetuissa tutkimuksissa ei ole annettu mitään erikoisia uusia tietoja. Kahden rajaa kohti paenneen takaa-ajoa on jatkettu, mutta tuloksetta. Pidetään varmana, että kaksi muuta heistä on päässyt jo pakoon rajan taakse. Takaa-ajoon osaaottavat rajavartiosotilaat ja poliisit. Pidätetyksi joutunut Parkkari on viety kuulusteltavaksi ekin Terijoen osastoon.

VIRKAMIES-LAKKO

tulossa Ranskassa?

KATKERUUTTA VEROKOROTUSTEN JOHDOSTA.

Parisi 19. 2. STT. Senaatin finanssivaliokunnan suunnittelemat toimenpiteet ovat herättäneet suurta katkeruutta kaikkien valtion virkailijain ja ent. rintamasotilaiden keskuudessa. Virkamiehet ovat julkaisseet manifestin, jossa toimenpiteet leimataan provokatoorisiksi, Seinen departementissa on opettajakunta julkaissut jyrkkäsanaisen manifestin. Erinäiset virkamiesjärjestöt ovat antaneet määräyksen, jonka mukaan työt osittain lopetetaan maanantaina. Ent. rintamasotilaiden liitto suunnittelee suurta vastalausemielenosoitusmarssia halki Pariisin katujen.

Naiset luistelevat

Naisten pikaluistelumestaruus suoritettiin eilen Helsingissä 500 m. matkalla. Parhaat olivat: 1) Verna Lesche 54,1, uusi Suomen ennätys, ent. 55,3. 2) Laura Tamminen 55,6. 3) Liisa Salmi 56,8.

Maailmanmestariksi

TULI ENGNESTANGEN NORJASTA. THUNBERG OLI 6:S, VOITTAEN ERIKOISMAT. KANSA VARMASTI.

Maailmanmestaruuskisat luistelussa suoritettiin lauantaina ja eilen Trondhjemissa. Suomesta ottivat osaa Thunberg ja Blomqvist.

Lauantain kilpailuista mainitsemme, että 500 metrillä voitti Engnestangen 43,5, toisena Thunberg 43,6 ja kolmantena Pedersen 43,9. 5,000 metrillä voitti Ballangrud 8,42,5, toisena Staksrud 8,43,2 ja kolmantena Schröder 8,46,3. Thunbergille teki pakkanen kepposen, josta lähemmin hän on itse kertonut U. S:n sunnuntainumerossa.

Eiliset matkat.

Trondhjem 19. 2. STT. Kilpailuja tänään jatkettaessa onnistui Thunberg mainiosti erikoismatkallaan 1,500 metrillä. Tulokset olivat:

1) Thunberg 2,22,8. 2) Staksrud 2,24,3. 3) Engnestangen 2,24,5. 4) Ballangrud 2,25,1. 5) Evensen 2,25,2. 6) Taylor 2,25,8. 7) Mjelde 2,27,1. 8) Schröder 2,27,2. 9) Pedersen 2,28,2. 10) Carlsen 2,28,2. 11) Springer 2,28,2. 12) Lindboe 2,29,3. 13) Mathiesen 2,29,5. 14) Bialas 2,29,7. 15) Blomqvist 2,29,7.

10,000 metriä: 1) Schröder 17,43,6. 2) Staksrud 17,56,7. 3) Heiden 18,01,5. 4) Engnestangen 18,06,9. 5) Ballangrud 18,09,2. 6) Carlsen 18,09,8. 7) Koops 18,14,2. 8) Mathiesen 18,16,2. 9) Taylor 18,17,2. 10) Mjelde 18,21,9. 11) Langedeg 18,26,0. 12) Dijkstra 18,30,7. 13) Blomqvist 18,31,5. Thunberg oli 18:s ajalla 19,00,4.

Lopulliset tulokset: 1) maailmanmestari Engnestangen 198,872 p. 2) Staksrud 199,550. 3) Ballangrud 200,277. 4) Schröder 201,177. 5) Taylor 202,020. 6) Thunberg 202,610.

Ruotsi voitti

jääpallon A- ja B-sarjat

Tukholma 19. 2. STT. Ruotsin—Suomen jääpallomaaottelua A-sarjassa stadionilla oli seuraamassa 11,000 henkeä. Ruotsi sai heti johdon ja pari maalia alkuminuutteina, puoliajan päättyessä sen hyväksi 3—0. Puoliajan jälkeen sai Suomi ensi maalinsa 14 min. kuluttua ja hieman myöhemmin toisen. Ennen loppua Ruotsi sai vielä yhden, joten peli päättyi Ruotsin hyväksi 4—2.

*

B-ottelu suoritettiin samoin eilen Helsingissä, hyvissä olosuhteissa. Alku oli meille lupaava, mutta Ruotsi pääsi pian vireeseen. Kumpikin sai puolivälissä maalin, joista meikäläisen ampui Loikkanen, ruotsalaisten saadessa kuitenkin ennen väliaikaa toisenkin. Toinen puoliaika alkoi suomalaisille musertavasti, sillä melkein alussa otti Ruotsi kaksi helppoa maalia peräkkäin. Koko heidän joukkueensa pelasi tasaisesti ja taktillisesti hyvin. Suomalaisetkin saivat eloa ja Loikkanen ampui toisen maalinsa, mutta siihen se jäi. Pari minuuttia ennen loppua onnistui Sveanpoikain äkkirynnäköllä tekaista vielä kolmaskin, joten peli päättyi 5—2 ruotsalaisten voittoon.

*

Tallinna 19. 2. STT. Täällä suoritettiin tänään yhdistetyn ruotsalaisen joukkueen ja Suomen C-joukkueen välinen jääpallomaaottelu. Se päättyi Suomen voittoon **4—2.**

— **Savo-Karjalan Osakepankin** hallintoneuvoston puheenjohtajaksi valittiin eilen maaherra V. Kytän pyydettyä eroa apt. A. Harjanne.

Lapuan Työväentalo

AVATTIIN EILEN "NAISYHDISTYKSEN" TOIMEENPANEMALLA ILTAMALLA

Herra von Bornilla oli eilen, sunnuntaina, ilon päivä: Lapuan työväentalolla oli avajaisjuhla ...

Kuten muistettaneen, on sanotun, Lapuan kirkonkylässä sijaitsevan n.k. Taloudellisen Työväenyhdistyksen asia, jossa kommunismisyyte aikoinaan tuli kihlakunnanoikeudessa hylätyksi, parhaillaan ratkaistavana korkeimmassa oikeudessa. Jo ennen kihlakunnanoikeuden päätöstä talo kuitenkin oston kautta siirtyi eräälle helsinkiläiselle "yhtymälle" nimeltä Hattara, jonka muodostavat tunnetut siltasaarelaiset tekijämiehet sos. dem. puoluesihteeri Viik, järjestösihteeri Sallila, maist. Keto y.m. Yhtymä selitti tarkoituksenaan olevan perustaa mainitulle talolle elokuvateatterin ja tällä motiivillahan talon avaamistakin vaadittiin niin, että siinä käytiin muutamien muiden punapesien kanssa kaikki asteet ihan eduskuntavälikyselyjä myöten. Tuoreessa muistissa on vielä herra von Bornin viimeisin lahja suojateilleen, kun hän muutama minuutti ennen pakollista eroaan ministeritoimesta antoi atestin, jolla m.m. Lapuan työväentalon avaimet oli luovutettava sen uudelle omistajalle — siis talo avattava.

Senjälkeen on talo kuitenkin ollut kiinni, vain sisällä on yhtymä toimituttanut "restaurointia" — ja kansa on odottanut, milloin filmirullat talossa alkavat pyöriä. Huomattavaa vielä on, että paikalliset sosialistit ovat vakuuttaneet, että he puolestaan eivät halua taloa käyttää ennenkuin asia korkeimmassa oikeudessa ratkeaa.

Eilen talo kuitenkin avattiin! Lapuan sosialistien tunnettu johtomies kelloseppä Erland Virtanen nim. pyysi joku päivä sitten paikalliselta nimismieheltä Lapuan sos. dem. naisjärjestön puolesta saada viettää Hattaran talossa iltaman sunnuntaina t. k. 19 p:nä. Iltamaan oli merkitty ohjelmana useita numeroita, m.m. Virtasen itsensä tervehdyspuhe. Lupa iltamaan myönnettiinkin, mutta kun nimismies ei voinut saada takeita järjestyksen ylläpidosta tilaisuudessa järjestäjäin itsensä taholta, määräsi hän kaksi poliisikonstaapelia valvomaan tilaisuutta, joka oli ilmoitettu alkavaksi klo 8 illalla. Niinikään anottiin samalla paikallisen työväen osuusliikkeen nimessä lupa järjestää talossa maaliskuun 7 p:nä jonkinlainen "pullaesittelyjuhla".

Eilen iltama olikin houkutellut talolle kolmisenkymmentä henkeä, joista suurin osa tunnettuja kommunisteja, muut "demoja". Mainittu Virtanen lausui raisten puolesta toverit tervetulleiksi, esittäen samalla sos. dem. "suuntaviivoja". Vielä esitettiin m.m. Lauri Haarlan pikku näytelmä "Miksi hän nauroi", taiteilijoinaan m.m. äskettäin istumasta päässeitä kommunisteja. Iltama sujui häiriöittä, ja kun oli kova pakkanen, ei utelias yleisökään halunnut tilaisuutta läsnäolollaan kunnioittaa suuremmin. Itse juhlasalikin oli pitkän loman jälkeen ollut kylmä kuin "ryssän helvetti".

Kauhavan sk.-esikuntajuttu.

Uusintavaali tänään. — Kamppila "poliisina".

Kuten muistettaneen, herätti äskettäin toimitettu Kauhavan suojeluskunnan esikunnan vaali määrätynlaista huomiota siitä syystä, että esikunta miehitettiin niillä "uudenaikaisilla" laillisuusmiehillä. Sk.-piiripäällikkö ei kuitenkaan ole tätä vaalia vahvistanut sellaisenaan, vaan on jättänyt hyväksymättä esikuntaan valituista kaksi, nim. Kamppila ja Annalanimiset henkilöt. Näiden tilalle valitaan saamamme tiedon mukaan uudet henkilöt tänään toimitetavassa sk.-jatkovuosikokouksessa.

Että piiripäällikön hylkäys on osunut paikaileen, sitä todistaa nyt sekin jälkeenpäin saatu havainto, että mainittu Kamppila on juuri se sama kauhavalainen "poliisi", joka muutama päivä sitten esiintyi junassa Jyväskylänmatkallaan sanomalehdissä kerrotulla tavalla, matkalla, jolla hän oli oikean poliisin asemasta kuljettamassa erästä Pohjanmaalla hyvin tunnettua yleistä naista. Tavallisesti tällaiset passittamiset suorittaa poliisi, mutta tämä Kamppilahan oli kauhavalaisten silmissä päässyt niin luotettavaan asemaan — esikuntavaalin takia — että hänelle oli uskottu tällainen luottamustehtävä, vaikka se, kuten lehdet jo ovat kertoneet, tuli suoritetuksi vähemmän poliisimaisella tavalla. Mielenkiintoista tulee olemaan, minkä kaliiberin laillisuusmies hänen tilalleen tänään esikuntaan valitaan.

"Vaasan-hiihto"

Mora 19. 2. STT. Vaasan-hiihdon lähtö tapahtui tänä aamuna klo 7 jäikeen. Vähän yli klo 14 saapui maaliin voittajana Arthur Häggblad Uumajasta hiihdettyään tämän 80 km. pituisen matkan ajassa 5,57,09. Toisena oli Jonne Vickström Luulajasta 5,57,30. Hiihtoon otti osaa 52 miestä.

Suomen painimestaruudet

Ratkaisu viikon kuluttua.

Suomen painimestaruuskilpailut pidetään ensi viikon vaihteessa Lapualla ja Helsingissä. Lapuan Virkia saakin räistä ennennäkemättömän komeat kisat, joihin varmaan koko maakunta rientää. Varsinkin höyhenissä tulee Koskelan, Hermanni Pihlajamäen ja Kustaa Pihlajamäen välillä käytäväksi tuliset ottelut, sillä Kustaa on nyt kunnossa ja Koskelan voitto Hempasta Vaasassa antoi todisteen myös hänen kunnostaan. Saamamme tiedon mukaan on Lapualle jo tähän mennessä ilmoittautunut neljättäkymmentä osanottajaa. Edellisten lisäksi ovat mukana sellaiset hakamiehet kuin Kajander, Nordling ja uusi suuruus Lundgren 72 kg. sarjassa. Lapuan ottelut tapahtuvat sarjoissa 61, 72 ja 87 kg.

RUOTSI

säästää puolustusmenojaan

Tukholma 19. 2. STT. Valtiopäivät käsittelivät lauantaina hallituksen esityksen kuluvan vuoden asevelvollisten harjoitusten supistamisesta armeijassa, laivastossa ja rannikkotykistössä. Hyväksytyksi tuli sovitteluehdotus, jonka mukaan palvelusta vuoden aikana lyhennetään niin, että puolustusmenoissa tulee säästöä 4 milj. kruunua, kun summa hallituksen esityksessää oli 5,5 milj. kr.

— **Bolivian sota.** Asuncion 19. 2. STT. Kuuleman mukaan valmistelee Paraguay virallista sodanjulistusta Bolivialle.

Mukana-olleen

Muistoja Peräpohjolasta vapaussodan alkuajoilta

V. 1917 marraskuunlakon jälkimainingit eivät olleet tasoittuneet, kun sisäpoliittinen tilanne jälleen kärjistyi polttopisteeseen. Tornion kaupungissa oli marraskuun lakosta lähtien punakaarti junamies Isak Heikan innoittamana harjoitellut kansanvaltaisuutta. Tähä H., jota myöhemmin nimitettiin Pohjolan kruunaamattomaksi keisariksi, sai välittömät ohjeet Venäjän vallankumouksselliselta sotilasneuvostolta, joiden ohjeiden mukaan eivät mitkään viranomaiset olleet kelvollisia virkoihinsa. Ollen tietoinen sosialistisista valtapyrkimyksistä, lähetti hän Tornion punakaartin varsinaisen iskujoukon, n. 300 miestä käsittävänpataljoonan johtajana, Oulun "puolustajain" avuksi, pakkoluovuttamalla tähän tarkoitukseen ylimääräisen junan lupaa kysymättä. Punakaarti lähti muka aseettomana, mutta aseet olivat jo etukäteen kuormatut tavaravaunuun ja sitten 6 km. päässä Torniosta Kyläjoen pysäkillä jaettiin punakaartilaisille. Näin oli monikin ehkä kunnon mies lähtenyt tielle, josta ei ollut paluumahdollisuutta. Lähtijäispuheessaan Torniossa ilmoitti H., että Ouluun on tulossa 6,000 ihravatsaista lahtaria ja "me menemme sekä otamme niiltä luulot pois".

Oulun taistelun tulos ehkä selveni tälle kansanvallan esitaistelijalle kyllin ajoissa, koska hän käytti aito sosialistista johtajataitoa jättäen joukkonsa ja pakeni naiseksi pukeutuneena Ruotsiin, josta palasi kesällä 1919, päästen tästä kaikesta vastuuvapaaksi, toimien sitten täysillä kansalaisoikeuksilla koko Pohjois-Suomen kommunistisen ammattijärjestön piirisihteerinä, kunnes kansanliike omaotteisesti kyyditsi tämänkin maailmanparantajan ihannevaltakuntaan — josta hyvästä kenties joku isänmaallisuuden innoittama kansalainen istuu tiilenpäitä lukemassa tai ainakin ehdonalaisena laillisuusrintaman kiroamana.

Aktivistipiirit olivat jääkäriliikkeen asioissa salaisessa toiminnassaan. Tammikuun puolivälin ja varsinkin tammisunnuntain ajat antoivat todellisen alkusysäyksen Tornion valkoiselle isänmaalliselle ainekselle. Saapuneiden jääkäriupseerien johdolla ruvettiin kaupungin palokunnantaloa linnoittamaan, hiekkasäkeistä tehtiin rintasuojuksia pihan sille puolelle, josta puuttui sementtinen alakerta. Pääovi naulattiin ja tuettiin hirsikerroksilla. Kellarikerroksesta laitettiin erikoinen suora kulku aina palokuntatalon tähystystorniin saakka, jossa oli tähystäjä ja puhelinpäivystäjä, joka tiedotti alakertaan, jos oli epäilyttävää näkyvissä. Valtavat vesiammeet täytettiin vedellä mahdollisen piirityksen varalle. Edellämainittuja hiekkasäkkejä oli täälläkin tähystystornissa.

Jokaisella miehellä oli oma paikkansa hälyytyksen sattuessa, m.m. pomminheittäjät kiiruhtivat paikoilleen palavalla sikaarilla varustettuina. Pommit oli itse kyhättyjä sekoittamalla dynamiittia ja ruotsalaisen mauserkiväärin kuulia. Täten tehty paketti oli käsikranaatti, jonka sytytyslaitteena oli n. 10 sm. pitkä sytytyslanka varustettuna tavallisella dynamiittinallilla. Tulilangan sytytyksen tuli tapahtua edellämainitulla palavalla sikaarilla.

Kiväärien luku oli sangen rajoitettu, kuten valkoisilla muuallakin. Tornion valkoisilla olikin ehkä yksi monipuolisimmista asevarastoista käsittäen tunnetuimmat sotilaskiväärit sekä muut tuliaseet, osa ilman panoksia. Japanilaisia panoksia oli runsaimmin kuuluisasta Kilpisjärven pamauksesta besorgattuja. Taskuasevarasto oli ehkä runsain ja uudenaikaisin. Näin varustettuina Tornion valkoiset uskalsivat uhmata moninkertaista ylivoimaa. Syystä palokunnantalo olisi ollut ryssille ja punakaartille valloittamaton, varsinkin sen jälkeen kuin tanskalainen Madscen konekivääriläheteys saapui onnellisesti perille.

Varmaankin johtavilla jääkäreillä oli jännittäviä hetkiä, kun kk.-lähetys matkaarkkuihin pakattuna saapui Suomen puolelle ja täytyi kuljettaa venäläisten vahtien sekä kasarmin editse. Jospa vaan venäläiset ja punaiset olisivat olleet tietoisia, että nämä Suomen leijona-merkkisillä lakkasineteillä varustetut matka-arkut sisälsivät 6 kpl. mainittuja pikakivääreiä tarpeellisine panoksineen. Kukaan ei voi taata, miten silloin olisi käynyt. Mahdollisesti taistelu Tornion omistuksesta olisi sillä hetkellä alkanut.

Johtavat jääkärit ainakin siihen mahdollisuuteen valmistautuivat. Kaikki käytettävissä olevat voimat oli asetettu liikekannalle, patrullit arkkujen kulkutien varrelle, pääjoukot kaikkien sotilaallisten sääntöjen mukaisesti valmiina avoimeen tuliitaisteluun. Sivuutettua tämän kriittillinen tilanne, varmaankin jääkärit tunsivat olevansa tilanteen herroja, koska niin ajattelivat rivimiehetkin, betonkiseinäinen palokunnantalon alakerta takasi täydellisen tulisuojan, kun vihollisella ei ollut tykistöä käytettävissä.

Alkuvalmistelut voitiin näin häiriöittä suorittaa ja aloittaa taistelu Tornion omistusoikeudesta.

Tätä ennen oli Heikan pataljoona lähtenyt Ouluun. Se osaltaan helpotti tilannetta. Tervolasta saapuneen varsinaisen Tornion valtausjoukon käytettäväksi lähetettiin edellämainittuja pikakiväärejä, jotka sitten Tornion taistelussa näyttelivät huomattavaa osaa.

Tornion vapautuksen jälkeen pikakiväärit vietiin kiireesti rintamalle. Tampereen valtauksessa osa pikakivääreistä menetti kaikki miehistönsä. Erikoisen maininnan ansaitsee Tornion asemamiesten esimies Hugo Wahlberg, ollen kivääriniohtajana ja menettäen kaikki miehensä. Liikuntakyvyttömäksi haavoittuneena hoiti hän kivääriään, kunnes vaikeni, kuten moni muukin.

Tervolasta saapunut valtausjoukko, Tornion ja Kemin suojeluskunnat, sittemmin muodostivat n.s. Perä-Pohjolan pataljoonan, joka yhdessä lapualaisten kanssa ottivat osaa Länkipohjan taisteluun Vilkkilänkylän valtaukseen. Perä-Pohjolan pataljoona on kunnialla vienyt osansa kansanliikkeen riveissä. Talonpoikaismarssilla sen ja koko valkoisen armeijan pisin mies Kotkan-poika S. näkyi yli muitten. Olipa Tervolan, Kemin ja Tornionkin miehiä mukana. Perä-Pohjolan pataljoonan miehistä osa on kansanliikkeen aktiivisen toiminnan tähden tuomittu vankeusrangaistuksiin ja ehdollisuuksiin. Ei ole epäilystä siitä, etteikö tämäkin joukko käsitä sitä, että kansanliike on vapaustaistelun välitön loppuselvitys, jossa ei rintamakarkureja löydy ja jossa taistellaan väärän marxilaisen ja oikean isänmaallisen maailmankatsomuksen valtataistelu, jossa ei välimuotoja löydy, ja jossa nyt Isänmaallinen Kansanliike taistelee maamme onnen, vapauden ja tulevaisuuden puolesta. Jokaista entistä Perä-Pohjolan pataljoonan miestä velvoittaa menneisyys astumaan Isänmaallisen Kansanliikkeen riveihin.

Thermopylain mies.

VIISITOISTA LÄHTÖKOHTAA

Isänmaallisen Kansanliikkeen paikallisjärjestöjen toimintaperusteet

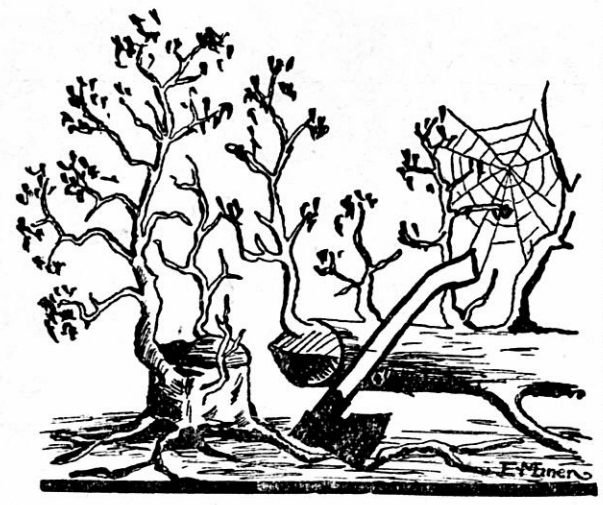

TULEVAISUUS: KANSANLIIKKEEN KIRVES LYÖ POIKKI MARXISMIN PUUN

Järjestö rakentuu sille periaatteelle, että yksilön oikeudet riippuvat velvollisuuksien täyttämisestä ja että yksilön velvollisuudet ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa, jotka ehdottomasti ovat alistettavat kokonaisuuden etua ja tarpeita palveleviksi: Isänmaan yhteinen etu ryhmäetujen ja yksityisetujen yläpuolelle.

1. Kaikki Suomen heimot on liitettävä yhdeksi suureksi Suomeksi kansojen itsemääräämisoikeuden perusteella.

2. Suomen kansalainen on vain se kansakunnan jäsen, joka tunnustaa kuuluvansa kansaamme yhteisin veri-, kohtalo- ja kulttuurisitein.

3. Vain Suomen kansalaisella on oikeus päättää valtakunnan ja yhteiskunnan asioista ja laeista. Virkoja ja toimia täytettäessä ja julkisia tehtäviä annettaessa eivät saa määrätä puoluenäkökohdat, vaan ratkaisevana henkilövalinnassa täytyy olla kyky, pätevyys ja koeteltu kansalaiskunto. Sen tähden on vapauduttava puolueryhmien itsevaltiudesta.

4. Järjestö taistelee kansainvälistä sosialidemokratiaa vastaan asettaen päämääräkseen, että sosialidemokraattinen puolue perustuslakiemme hengen vastaisena ja isiltä perityn yhteiskuntajärjestyksen perustuksia jäytävänä on julistettava laittomaksi ja järjestönä tuhottava.

5. Valtiovalta huolehtikoon Suomen kansalaisten työvapauden turvaamisesta. Isänmaallisten työläisten vainoamista marxilaisten taholta ei ole sallittava.

6. Jokaisen Suomen kansalaisen on voimiensa mukaan tehtävä henkistä tai ruumiillista työtä. Yhteiskunnan velvollisuus on huolehtia siitä, että kaikilla on työnsaantimahdollisuus!

7. Kansalaisissa on kasvatettava vastuuntuntoa. Edesvastuuttomuus julkisten asiain hoidossa tuhoaa kansakunnan. Erikoisesti on ehkäistävä edesvastuuttomien aineksien määräämisvalta valtion ja kuntien talouden hoidossa.

8. Koska maataloudella on kansantaloudessamme ensiarvoinen asema, on yhteiskunnan sitä järjestelmällisesti tuettava kokonaisuuden edun pohjalla, toteuttamalla järkiperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkykyisiä uudisasutuksia.

9. Valtion, kuntien ja yksityisten taloudessa on kehitettävä säästäväisyyspyrkimys voimakkaaksi. On aina muistettava, että maamme on köyhä ja vain säästämällä voidaan kansallemme turvata tulevaisuus.

10. Kulttuurimme on rakennettava kansalliselle pohjalle.

11. Koulutoimen järjestelyssä on otettava huomioon käytännöllisen elämän vaatimukset.

12. Tulevaisuus rakentuu nykyisyyteen. Siksi on kiinnitettävä erikoista huomiota siihen, että lapset ja nuoriso saavat uskonnollisisänmaallisen kasvatuksen. Tämän ohella on myös pidettävä huolta ruumiillisen kuntoisuuden kehittämisestä.

13. Julkiselta sanalta on vaadittava, että se ehdottomasti pysyy totuuden pohjalla ja jättää vastustajan perättömän panettelun ja herjaamisen.

14. Jokainen Suomen kansalainen muistakoon, että valtakunnan olemassaolo riippuu kansakunnan puolustustahdosta ja puolustuskunnosta ja että aseeton kansa on olemassaolon taistelussa toisten armoilla.

15. Järjestö taistelee materialismia, itsekkyyttä, välinpitämättömyyttä ja veltoutta vastaan ja asettaa siveelliseksi päämääräkseen kansamme kaikinpuolisen tervehtymisen sisäistä tietä, toteuttamalla itse kussakin tunnuslauseemme "Isänmaan yhteinen etu ryhmäetujen ja yksityisetujen yläpuolelle", ja vaatii sen tähden, että kirkollinen työ on saatettava väärentämättömänä herättämään kansalaisissa elämän tarkoituksen selvä tajunta ja luomaan herkkä kansallinen omatunto.

Karhun käpälästä

Kyllä funteeraamista olisi paljonkin, mutta tällaiseen viikkosanomaan ei tahdo petiittipuolellekaan mahtua edes lyhimpinä ytiminä jotain kaikesta siitä, mitä yhdenkin viikon aikana tässä parlamentarismin pohjoisnapamaassa tapahtuu. Kuluneellakin viikolla on erinäisten korkeitten herrojen aivoituksia selvitetty julkisessa sanassa aivan kosolta, niin että kysyä sopii: mitä tästä kansanvallan surunlapsesta vielä kehkeytyykään, jos entisen Mustosenpojan sanojen mukaan lyödään pöytään kaikki "salat julki"?

Mutta Suomen Yleisradiolle sentään pienoinen sinimustelma.

Ei niissä radiouutisissa Lapuan valtiopäiviä selostettu hiventäkään. Kuulemma asiasta vielä puhelimessa kysyttiin johtolankojen viimeisestä päästä, mutta ei sekään auttanut. Siellä syytettiin, ettei STT, joka radioon tavallisesti uutiset antaa, ollut niitä sinne levereerannut. Ja kuitenkin itse kokouksen järjestäjäin puolesta pidettiin STT:tä kyllin kuumana uutisiin nähden. Missä siis vika lopulta makaa?

Senhän me kyllä olemme jo aikoja saaneet kokea, että esim. vapaussodan rintamamiesten esitelmäsarjoja ei yleisradioon ole hyväksytty. Rintamamiehethän oiikin julistettu Mäntsälän viikon aikana paariaiksi kuten lapualaisetkin. Nyt kuulemma sentään jääkärijuhlat viikon päästä pitäisi Vaasasta radieerattaman. Hyvä juttu! Mutta kun ei vain tämäkin armo johtuisi siitä, että Sihvokin on jääkäri.

Mutta ne marxilaiset luentosarjat yleisradion ohjelmista saisi jo viho viimein koskata pellolle. Niitä alkaa olla, eriäisten "työväen sivistysliittoa" y.m.s. nimeä kantavien punauskurssien järjestäminä, jo niin rutkasti, että varsinainen suomalainen kansa menettää kohta kiinnostuksensa ei vain näihin venäläisesitelmiin, vaan esitelmiin yleensä. Mitäs se oli toveri Voionmaankaan äskeinen radioesitelmä "työväentalojen historiasta" — arvopaikan siinä sai kuuluisa Vaasan työväentalokin — niin, mitäs se oli muuta kuin selvää marxilaista kiihoitusta, deklamoituna vielä sellaisella juhlapaatoksella, että varmasti Voionmaan ei ensi vaalien edellä sen enempää tarvitse agitatiomatkoja katraittensa pariin tehdä. Jos samanlaisella innostuksella kansantaloustieteen ylimääräinenkin professori paukuttelisi Suomen talousmaantietoaan lapualaisuuden saastuttamille keltanokille, niin varmaankin tämä maantieto heidän aivokopissaan rupeaisi lepäämään kiinteällä marxilaisella jalustalla.

Muistelemme joku aika sitten radiossa kuulleemme m.m. toveri Viikin eukon esitelmän "työväen museosta". Esitelmässä selviteltiin, kuinka arvokas ja mahtava tällainen laitos on, siinä kun on jopa Lapuan työväentalon naulatalkoissa käytettyjä nauloja. Puhumattakaan erinäisistä punaisista rievuista sen sodan ajoilta, jota toverit siltasaarelaiset niin kauniisti nimittävät "kansalaissodaksi". Eilei tämä tällainen ole "politiikkaa", niin ei sitten sitä kai ole sekään, että esim. ystävämme Eerolainen laskettaisiin radioon paukuttelemaan. Mutta luulettekö, että laskettaisiin esim. niinkään vaaratonta herraa kuin prof. Sundström, vaikka hän rikosoikeudelliselta näkökannalta vain nätisti selvittelisikin, mikä on valtiopetosta, mikä ei. Sellainen ei meidän oloissamme tulisi kysymykseenkään, vaan ehkäpä juuri se näin "puolueettomassa" tasavallassa leimattaisiin yhteiskuntarauhan häiritsemiseksi.

Tuossa tuonoin kuultiin yleisradiossa kuunnelma, kuten niin monasti ennenkin, kuunnelma, joka koskettelee sitä "kansalaissodan" aikaa. Nämä "kansalaissota"-kuvauksethan ovat erinäisten teatteri- y.m. kirjailijaimme muotiaiheina nykyisin. Siinäkin oli sellainen näyttämöllesetus, että punakaartissa oleva torpanpoika oli ennen sotaa ollut muhinoissa erään talontyttären kanssa. Tammisaaret käytyään poika sittemmin kuoli, ja vielä kuolinvuoteellaan hän, kirjailijan mielikuvituksen mukaan, vannoi olleensa punakaartissa siitä syystä, että hän oli — torpanpoika. Kuvaelma oli kaikinpuolin laadittu siihen muotoon, että kuulija sai varman loppuvaikutelman, jonka mukaan olisi ollut mitä luonnollisinta, että jokaisen torpanpojan velvollisuutena oli kuulua punakaartiin.

Jos nyt Siltasaaren suosiota etsiskelevät kirjailijat eksyvätkin tällaisiin harhapäätelmiin — niinkuin ne valitettavasti yleisesti, aina "Suuresta Sillanpäästämme" alkaen, pitävät tapanaan eksyä — niin on se jo sentään hiukkasen liikaa, että tällaisilla ajatuksen vihreillä niittyvilloilla silitellään kansalaisten kuulohermoja juuri niinä hetkinä, jolloin on kulunut 15 vuotta vapaustaistelun alkamispäivistä.

Mutta: valittelemalla emme tietystikään tämänkaltaisiinkaan asioihin saa korjausta. On ruvettava toimimaan siihen suuntaan, että radiokiihoitus supistuu vain siihen ilmojen kautta tapahtuvaan, jota Petroskoi tälle kansalle levereerailee. Ja muutosta taas emme saa aikaan ennenkuin valtatekijät maassa muuttuvat. Hitlerin valtakunnassa ei varmastikaan näinä aikoina pidetä punaisuutta suosivia radioiltoja. Se on hyvä muistaa ja ottaa valtiollisessa toiminnassa ohjeeksi se entisen miehen vahva usko tulevaisuuteen, että "vielä se tulee Pursiaisenkin vuoro".

Siihen asti: ylistys olkoon kanssas, oo sinä "Suomen" yleisradio.

Karhunpenikka.

Seinäjoen Näyttämö

Ensi-ilta 25. 2.

Seinäjoen Näyttämöllä on ensi lauantaina ensi-ilta, jolloin esitetään aikoinaan eri näyttämöillä paljon näytelty kolmiosainen saksalainen komedia Pappi pulassa, mukaellen kirj. Harald Molande. Liput käsiohjelmineen 15, 12, 10, 8 ja 5 mk. Ennakkomyynti T:mi Nygrénillä. Näytäntö alkaa täsmälleen klo 20. Näytännön loputtua on tunti tanssia.

Suosikaa ilmoittajiamme!

Naiset urheilemaan

Kirj. Lasse Simelius

Jo kaksissa olympialaisissa ovat naiset olleet mukana kilpailemassa rata- ja kenttäurheilulajeissa ei tietenkään miesten kanssa, kuten muilla elämän aloilla on laita, vaan on heille ohjelmassa ollut omat kilpailunsa ja lajinsa. Suomesta, niin urheilumaa kuin tämä onkin, ei naisia ole kilpailuihin ollut lähettää syystä, että meikäläiset naisliikuntakasvatuksen napatantit ovat tiukasti vastustaneet naisten kilpaurheilua. Tämä vastustus on ollut vielä varsin aktiivista, sillä esim. S.N.L. Kasvatusliitto on jäseniltään tiukasti kieltänyt kaiken kilpailun. Kun niin elinvoimainen ja voimakas naisjärjestö asettui naisten kilpaurheilua vastaan, ei ole ihme, että meillä vasta 1932 nähtiin naiskilpailuja, tosin aivan muutama ja nekin miesten kilpailujen yhteyteen järjestettyinä. Naiskilpaurheilu ei maassammekaan aivan uusi kumma ole. Onhan meillä maaseudulla esim. nuorisoseurojemme kesäjuhlien yhteydessä varsin monella paikkakunnalla jo pitkän aikaa ollut tapana järjestää myöskin kilpailuja naisille. Pesäpalloa ovat esim. maakuntamme naiset pelanneet jo monena vuotena, jopa kilpailleetkin tässä lajissa. Muissa Euroopan urheilumaissa on jo vuosia työskennelty naisurheilun kohottamiseksi. Naapurimaamme, Ruotsin, tyttäret kunnostautuivat jopa palkinnoille asti Amsterdamin olympialaisissa kisoissa ja kuluneena kesänä osallistui Los Angelesin olympialaisiin kisoihin jo satapäinen hienohelmaparvi j.n.e.

Suomea sanotaan urheilumaaksi, eikä syyttä. Sen pieni joukkue anasti viimeisissäkin olympialaisissa siksi monta palkintosijaa, että vain suuri Amerikan maa pystyi sen voittamaan kenttäurheilulajeissa. Olympialaiset kultamitalit ja muutkin palkintosijoitukset ovat nykyisen puoliammattilaishuippu-urheilun valtakautena siksi lujassa, ettei ole sanottu, kuinka kauan pieni maamme pystyy näin loisteliaaseen menestykseen.

Olympialaisstadionin portin päällä kuuluu Los Angelesissa olleen korkokirjaimin seuraava lause: "Tärkeintä ei ole kisoissa voittaa, vaan ottaa niihin osaa".

Meidän on myöskin laajennettava olympialaisedustuksemme rintamaa. Maamme ei pysty toistaiseksi ainakaan ottamaan osaa sellaisiin olympialaiskilpailuihin kuin ratsastus, miekkailu ja monet muut lajit, mutta se pystyy laajentamaan olympialaisedustusrintamaansa ottamalla naiset mukaan. Yhtenä painavimmista syistä on naiskilpaurheilun vastustajain taholta pidetty sitä seikkaa, ettei naisruumiin rakenne ole luotu ollenkaan urheilua varten ja etteivät heidän hermonsa tule kestämään kilpailujännitystä.

On luonnollista, etteivät naisille sovikaan läheskään kaikki urheilulajit, mutta että heille sopivia lajeja löytyy, vieläpä useita, tiedetään jo nyt kokemuksesta, ellei meillä, niin muualla. Kestäneethän nuo ovat naisten hermot sellaisissakin kilpailuissa kuin tennis, kaunoluistelu, uinti ja monet muut.

Että meillä Suomessakin löytyi sellaisia urheiluun innostuneita naisia, jotka eivät vastustushuudoista paljoa välitelleet, on meillä todistuksena pääkaupunkiimme perustettu naisurheiluseura, joka jo viime vuoden lopulla aloitti toimintansa. Varmaa on, että naiskilpaurheilu meilläkin alkuvaikeudet voitettuaan on saapa lukuisasti kannattajia. Etelä-Pohjanmaan naisten on tulevana kesänä ratkaistava kysymys, tahtovatko he kilpailuja vaiko eivät. Kun ei ainakaan maaseudulla ole suotavaa, että naiset eristäytyisivät eri seuroiksi ja siten hajoittaisivat paikkakuntansa urheilun eteen työskenteleviä voimia, pidänkin ainakin aluksi luonnollisena, että urheilevat naiset liittyvät paikkakuntansa miesseuraan alaosastoina. Seurojen velvollisuudeksi jää pitää huolta siitä, että heille hankitaan välineitä ja, jos mahdollista on, pätevää neuvontaa. Kun on kuulunut, että eräs maakuntamme innokkaimpia urheilunaisia on jo suunnitellut urheilukursseja naisille, on tuota yritystä piirimme johdon taholta tehokkaasti tuettava. Naisten on saatava niin pian kuin mahdollista omaa sukupuoltaan olevia johtajia ja niiden kouluuttamiseksi on kurssitoiminta tehokkain ja kävtännöllisin kouluutusmuoto. Meidän tehtävänämme on mielestäni antaa alkusysäys naiskilpaurheilutoiminnalle omassa piirissään. Ellei nyt ensimäisenä vuotena vielä suunniteltaisikaan piirinmestaruuskilpailujen yhteyteen naiskilpailuja, olisi seuroja kehoitettava kilpailujensa yhteyteen aina järjestämään myös joku naisille sopiva laji.

Mitkä lajit ovat sitten naisille sopivia, mitkä sopimattomia, siitäkin on oltu urheilupiireissä hyvin eri mieltä. Minä puolestani luulisin, että seuraavat lajit saattaisivat näin kokeiluvuonna hyvin riittää: 60 tai 100 m:n juoksu, 60 tai 80 m. matalat aidat, korkeushyppy, keihään- ja kiekonheitto sekä, ellei raskaampia välineitä uskallettaisi, niin pesäpallon pituusheittokin voisi aluksi mennä täydestä.

Tuli jo mainituksi, että pesäpalloilua on maakunnassamme jo naisten joukossa harrastettu useana vuonna hyvin monella paikkakunnalla. Tässä naisille hyvin sopivassa ja jo tunnetussa lajijssa olisi tulevana kesänä järjestettävä piirinmestaruuskilpailut samanlaisen alue- ja sarjajaon mukaan kuin miehillekin on parina vuonna järjestetty.

Näillä alkutoimenpiteillä olisi piirimme johto tehnyt sen aloitteen, joka sille mielestäni kuuluu.

Naistemme omaksi asiaksi jää, tahtovatko he olla mukana muodostamassa sitä naisurheiluolympialaisjoukkuetta, joka aivan varmasti jo Berliinin kisoihin maastamme lähetetään.

Etelä-Pohjanmaan sahalaitokset

jalostavat oman maakunnan puutavaran tyydyttämään vaativaakin ulkolaista ostajaa

METSÄNOMISTAJAT: kääntykää luottamuksella allamainittujen toiminimien puoleen tahtoessanne muuttaa rahaksi arvokkainta pääomaa — metsää! **RAKENNUSTARVIKKEITA,** polttorimoja y.m. toimitamme kohtuushintaan

Pappi ja politiikka

Opettaja KUSTAA KUJANPÄÄ, Lapualta, lopettaa alempana ennen jo aloittamansa sarjan tästä nykytärkeästä kiistakysymyksestä.

Kahdessa edellisessä kirjoituksessa näimme, että sekä vanhan että uuden testamentin hengenmiehet puuttuivat kansansa keskellä vallitseviin yhteiskunnallisiinkin asioihin, mutta tämän he tekivät lähinnä ei politiikan itsensä tähden, vaan saattaakseen jumalallisen vanhurskauden oikeuksiinsa yhteiskunnallisessakin elämässä.

Kysymykselle antaa vielä omaa lisävalaistustansa uskonpuhdistuksen henki, joka on samaa kuin raamatun henki. Raamatussa ei tehdä eroa ihmisen ja ihmisen, ei kutsumuksen ja kutsumuksen välillä, vaan siellä puhutaan vain uskollisuudesta virassaan. Luther toi jälleen tämän raamatun totuuden takaisin inhimilliseen elämään. Luther kohotti inhimillisyyden sen oikeaan tilaan. Ei tietenkään niin, että mikä kutsumus tahansa oli Jumalasta — useinhan ihminen itse valitsee eikä anna Jumalan tahdolle tilaa — vaan kristitty on kaikissa elämän tiloissa Jumalan tahdon palvelija ja siinä virassaan myös velvoitettu ensinnäkin määräämään oman kantansa poliittisiinkin asioihin ja toiseksi valvomaan kohdaltaan, ettei politiikkaan pääse pesiytymään epävanhurskautta. Kristitty ei uskonpuhdistuksen aatteen mukaan ole eikä saa olla jonkun ihmisryhmän tai aatesuunnan sokea kannattaja. Hänen on päinvastoin kaikki opit ja aatteet koeteltava Jumalan sanan vaa'alla. Lutherhan teroittaa Jumalan sanan ainoana oikeana ohjeena. Ei aina käy edes vetoaminen yksin omaantuntoonkaan, koskapa omatunto on riippuvainen saaduista tiedoista y.m.s. Yläpuolella omantunnonkin on horjumaton Sana, jonka jumalallinen totuus ei koskaan muutu eikä vaihtele. Suuren uskonpuhdistajan usko asiansa oikeuteen nojasi näihin kahteen perusteeseen: Jumalan sanaan ja sanan valaisemaan omaantuntoon.

Luther oli tämän voiton saavuttanut itsekohtaisen taistelun kautta. Jumalan sanan pohjalla hän havaitsi, että Paavi oli väärentänyt Sanan. Paavilaisuudessa ei asetettu totuutta Jumalan sanan varaan, vaan totuus oli sama kuin paavi ja paavinkirkon oppi. Luther osoitti, että kirkkokin saattaa erehtyä pois totuudesta ja senkin opit on arvosteltava Jumalan sanan mittapuulla. Luther vaatii yksilöllistä vapautta siinä, että yksityinen kristittykin on oikeutettu Jumalan sanan tutkimisella pääsemään omakohtaiseen selvyyteen totuudesta. Tässä valossa on myös osaltaan ymmärrettävä uskonpuhdistajien, Lutherin niinkuin muittenkin, toimenpiteet kansankielisen raamatun aikaansaamiseksi. Vasta sellainen vakaumus on todella arvokas, johon liittyy omakohtaisen etsinnän kautta löydetty totuus. Se on samaa kuin Pyhän Kirjan oma kehoitus: tutkikaa raamatuita.

Pappi on jo virkansa tähden sidottu sanan palvelijaksi. Siitä johtuu, ettei papin saa suvaita missään epävanhurskautta ei siinä tai tässä valtiollisessa puolueessa. Mutta tästä ei seuraa, ettei pappi kutsumuksensa ehkäisemänä saisi olla maallisissa harrastuksissa mukana. Hän saattanee siellä toimia niinkuin seurakuntalaisetkin, jos hänen yksilöllisyytensä j.n.e. sinne tietä näyttää. Mitään ehdotonta kieltoa tuskin voitanee asettaa. Yleisimpänä käsityksenä silti lienee nykyaikana se mielipide, että papin kutsumuksen arvo kärsii osanotosta päivänpoliittisiin kysymyksiin. Suhteessa seurakuntansa sanankuulijoihin hän joutuu helposti vaikeisiin sisäisiin ja käytännöllisiin ristiriitoihin, jotka vaikeuttavat sitä sielunhoitajan tehtävää, johon pappi on sanalla vihitty ja pyhän lupauksen antanut. Mutta, kuten sanottu, tuskin tässäkään kohden voidaan ilman muuta pappia estää "politikoimasta". Onhan selvät tosiasiat olemassa siitä, että itse politiikkaan, josta pappia varoitetaan, saattaa sekaantua siinä määrässä vääryyttä ja epävanhurskautta, että papin juuri uskollisena saamalleen vakaumukselle ja viralle, on vietävä politiikan maailman jumalallisen totuuden terveeksitekevää suolaa. Mikäli hän esiintymisellään saattaa edustaa tätä jumalallista oikeuden vaatimusta, sikäli hän on politiikassakin "mies paikallaan".

Edellisestä ehkä jossain määrin käsillä oleva kysymys saa lisävalaistusta. Joku saattanee ihmetellä, miksi valinta jää näin epämääräiseksi. Sen vaikuttaa taas se, että sanoisimmeko laaja "itsehallinto-oikeus", minkä uskonpuhdistuksen aate on yksityiselle kristitylle katsonut kuuluvan. Painostamme vieläkin Jumalan sanan ja sen valaiseman kristillisen omantunnon merkitystä. Persoonallisuus kohottautuu siinä korkealle, että itsemääräämisoikeus on asetettava näihin pettämättömiin ohjeisiin nojautuvan harkinta- ja arvostelukyvyn varaan. —

Kuinka perin vastakkaista olikaan paavikirkossa! Siellä piti uskoa todeksi vain se, minkä paavi ja kirkko todeksi sanoi — valhekin oli totuutta, kunhan sen takana vaan seisoi paavin nimi. Kansalle ei uskallettu antaa Jumalan sanaa käteen, se oli kielletty, vain paavin ja kirkon uskotut palkkapaimenet, joiden ilmiannosta ei ollut pelkoa, saivat lukea raamatun sanaa, maallikot eivät. — Vastustamattomasti astuu tässä esiin nykypäivien tosiasioita, jotka rinnakkaisesimerkkeinä voivat tulla mainituiksi. Minkä vuoksi täytyi sanomalehti Ilkan toisessa syksynä useita kertoja varoittaa lukijoitaan menemästä Lapuan kirkossa pidettyyn suureen kokoukseen, jossa monet kunnioitettavat kirkonmiehet puhuivat vakavia sanoja aikamme kristinuskonvastaisia elämänilmiöitä vastaan? Johtuiko sekin siitä paavillisesta arkuudesta, että jospa joku kuulija saisikin siellä uutta valaistusta entisiin mielipiteisiinsä, ja tekisi käänteen uuteen suuntaan? Ja nyt jälleen samalla taholla on nostettu varoittava sormi pystyyn isänmaallisen kansanliikkeen kokouksiin nähden. Tuskinpa tällaisessa varoittelussa lukijoilleen on nähtävissä muuta kuin valonarkuutta. Terveeseen uskonnolliseen tai poliittiseen elämään kuuluu, että vapaus säilytetään. Tuollainen varoitteleminen perustuu pelkoon ja on sukua paavilaisuudelle, joka ei siedä tutkimista, ei arvostelua eikä vapaata valintaa. Se on persoonallisuuden kieltämistä, pakkoa ja orjuutta ja, kuten on tapana sanoa, mielipiteiden sortoa. Sen ohessa todistaa tällainen holhous epäilystä joukon arvostelukyvystä. Se todistaa myöskin sitä, että ei sallita totuuden, olipa se sitten niin tai näin, itse päästä vaikuttamaan asiain arvostelussa, ja toisaalta taas eletään itsepetoksessa, unohdetaan, että totuus kyllä aina ja aikanaan vaatii itselleen oikeutta ja raivaa tien kaikkien esteiden läpi sekä kokoaa mukaansa kaikki ne ihmiset, jotka sen yhteyteen tavalla tai toisella joutuvat — niinkuin ne siihen varmasti joutuvat.

Tätä rinnastusta voitanee pitää syrjähyppäyksenä asiasta. Sitä se ei kuitenkaan ole, se otettiin vain esimerkkinä siitä, mihin väärinkäytöksiin väärä puoluemieli johtaa. Se on lisäksi sen suvaitsevaisuuden kääntämistä päälaelleen, josta samainen sanomalehti joku aika sitten pääkirjoituksessaan puhui, suvaitsevaisuutta ihannoiden.

— Käsittelemällemme aineelle antavalaistusta myös se seikka, että mikäli pappi on esim. maalaisliiton puolueessa, se ei ole pahasta, vaan asia on silloin juuri kohdallaan, mutta jos pappi tai opettaja on kansanliikkeessä, sitä ei voida kylliksi surkutella. Annetaan senkinlainen lausuma, että ennen minäkin opettajaa kunnioitin, mutta nyt ei enää voi, kun opettaja on kansanliikkeen kannattaja. Sillä mielipiteellä varustettu talonpojan poika antaa suuremman kunnioituksen jollekin punaiselle ylyttäjälle kuin entiselle opettajalleen, joka on neljännesvuosisadan toiminut nuorison isänmaallisena ja uskonnollisena kasvattajana! Mitä eroa on enää tällaisella "talonpojalla" ja punaisella profeetalla? Mutta asiahan ei silti liene niin, vaan johtuu sekin sairaloiseksi kehitetystä puoluejärjestelmästä ja puoluekasvatuksesta. Että tämä tie vie lopulta talonpojat samalle puolelle marxilaisrintamaa, on itsestään selviö, jopa jo monin paikoin tapahtunut tosiasia.

Lopuksi palautettakoon mieliin, että n. 99 % kansastamme vielä kuuluu luterilaiseen tai johonkin muuhun kristilliseen seurakuntaan. Kun tämän muistaa, luulisi senkin osaltaan antavan enemmän kuin nyt on laita, aihetta tutkimaan, mitä olisi tehtävä kansaparkamme nostamiseksi siitä alennustilasta, johon on oltu menossa ja jossa vieläkin monessa suhteessa ollaan. On kaksi asiaa, joita täytyy painostaa, ne ovat kansamme ja eritoten sen nuorison kasvattaminen uskonnollisisänmaallisessa hengessä. Siinä on sijansa kullekin, ken sen kutsun kuulee. Totuus tietenkin on siinä, että valtiollisessa toiminnassa, tapahtukoonpa se millä tavoin tahansa ja isänmaallisessakin työssä jopa uskonnollisellakin alalla, voidaan menetellä väärin, mutta silläkin uhalla ei voida luottavin mielin tulevaisuuteen katsoa muuten, kuin että suomalaisten sydämet sykkivät samaan tahtiin silloin, kun on kysymys nuorison uskonnollisisänmaallisesta kasvatuksesta. Tällä hetkellä näyttääkin, niinkuin tuo suuri aate saisi entistä laajempaa kantavuutta ja voimaa taaksensa niin hyvin pappien kuin maallikkojenkin keskuudessa. Siinä ei silloin enää kysytä, saako tätä tehdä, kysymys on siitä, mitä minä voisin tehdä. Mikäli tämä mieli saisi hapattaa koko kansamme yltyleensä, silloin ne uhrit, jotka asia on vaatinut niiden tapahtumain muodossa, joista näiden vuosien historia kertoo, eivät olisi liian suuria, eivätkä liioin hukkaan menneitä.

Kustaa Kujanpää.

Länsirannan Höyrysaha
KUORTANE.

Lakajoen Saha
RUONA.
Omist. Knuuttilan Mylly- ja Puimaosuuskunta.

Hoiskon Saha ja Mylly O. Y.
ALAJÄRVI.

Kauhajoen Saha O. Y.
KAUHAJOKI.

Ala-Keturin Saha
KAUHAJOKI, Päntäne.

Kurejoen Saha
KUREJOKI.

Viitalan Osuusmeijeri r. l.
Saha ja myllylaitos
PERÄSEINÄJOKI.

Allasjärven Saha
PERÄSEINÄJOKI.

Luovan Saha ja Mylly O. Y.
KURIKKA, Luopa.

Koskenkorvan Saha O. Y.
KOSKENKORVA.

Leppälän Saha- ja Mylly
F. Kataja.
KUORTANE.

O.-Y. Kaskö Wood C:o Ltd.
KASKINEN.

Seilon Saha
JALASJÄRVI.

K. Murron Saha
ALAJÄRVI.

Palon Höyrysaha
Sihto & C:o
ILMAJOKI.

Jurvan Puutavara O. Y.
JURVA.
Tukinajoa Jurvan kirkolla, Jurvan sähkölaitoksella ja Laihian Vierolla sekä Jokikylässä. Lähemmin työnjohtajilta.

Pystylänkosken Saha ja Mylly
JOKIPII.
Om. Asser Laurila.

Martinkosken Saha ja Mylly
ALAVUS.
Om. veljekset Ikkala.

Peltokosken Saha ja mylly
YLISTARO.
Rahtisahausta ja jauhatusta.

Kitinojan mylly ja Saha
YLISTARO, Kitinoja.
Om. Antti Sulkko.

Hitler JA HÄNEN AATTEENSA

Saksassa eletään historiallisia päiviä. Ent. rintamasotilas, työläinen ja taiteilija, aatteelliseksi taistelijaksi ruumiillistunut Adolf Hitler, joka 14 vuoden ajan on julistanut Saksan kansalle uutta vapautussanomaa, on nyt, lopullisessa päämäärässään, aloittanut jättiläistyönsä järjestääkseen Saksan olot kansallisten voimien rautaiselle jalustalle. Siinä mielessä hän myös on julistanut leppymättömän sodan niin saksalaisen kuin yleiseurooppalaisenkin hengen nöyryyttäjälle, marxilaisuudelle ja kommunismille.

Saksan kansallissosialistien ohjelmasta ja pyrkimyksistä on moninaisia käsityksiä. Ehkä on mielenkiintoista kuulla siitä jotain julistettuna asianomaisten itsensä suulla. Heidän pää-äänenkannattajansa der Angriff (Hyökkäys) sisältää päivittäin runsaita selostuksia "nazzien" päämääristä, heidän johtavien miestensä iskulauseita ja ohjelmakohtia. Selventääksemme asiaa, suomennamme niistä muutamia ominaisia lauseita parin kuluneen viikon ajalta.

Puoluepäällikkö Goebbels lausuu eräässä puheessaan: "Ei ole tärkeintä, että me vaalikamppailun aikana selvitämme, mitä me tulemme tekemään tulevana neljän vuoden aikana, vaan tärkeintä on näyttää, mitä marxilaiset ovat näinä 14 vuotena tehneet. He kyselevät, mikä on Hitlerin ohjelma. Me vastaamme siihen kysymällä: mitä te olette tehneet? Se mitä meillä nyt on, on marxilaisten aikaansaannosta. He sanovat, ettei se ole heidän ohjelmansa tuotetta. Kysymme: Miksi ette sitten ole saaneet parempaa aikaan, teillähän on ollut valta 14 vuotta? Ja me tulemme kansalle selvittämään, mitä te todellakin olette aikaansaaneet — ja silloin kansa tuomitsee teidät".

Eräässä toisessa puheessaan, Gleiwitzissa, sama mies kuitenkin lähemmin kuvailee kansallissosialismin henkeä: "Päämäärämme on palauttaa Saksan kansalle maailmankatsomus, niin että siitä jälleen tulisi kansakunta. Kaikki vasemmistohallitukset ovat pitäneet meitä pakkopaidassa. Se on todistuksena siitä, että meidät on kutsuttu luomaan Saksan historiaa. Voimamme salaisuus on siinä, että me emme ole suostuneet mihinkään kompromisseihin. Saksan olojen luultiin jo kehittyneen niin paljon paremmiksi, että arveltiin voitavan saada kansallissosialistitkin yhteistyöhön. Se oli täydellinen erehdys. Meitä on syytetty epäsolidarisuudesta, mutta me kysymme: Kenen kanssa meidän olisi ollut syytä veljeillä? Me haluamme valtaa voidaksemme viedä perille ohjelmamme. Ja silloin me olemme se lähde, josta kansakuntamme populariteetti voimallisena virtaa. Ei ole enää kaukana päivä, jolloin hakaristi liehuu yli Saksanmaan". (Tämä puhe pidettiin muutama päivä ennen Hitlerin nimitystä kansleriksi.)

T. k. 13 p:nä piti Hitler Kasselissa suuren puheen, joka tavallaan oli alkukohta kansallissosialistien vaalitunnuksien esittämiseen. Se kohdistui etupäässä menneiden 14 vuoden sisältöön. Hän lausui m.m.: "Sinä surkeana marraskuisena päivänä 1918, kun Saksa sortui ja voimattomana vaipui vastustajainsa eteen, oli lukemattomia, jotka varmaan tiesivät, että tämä vallankumous ei tule olemaan alkuna vapauteen, kauneuteen ja arvovaltaan, vaan että siitä alkaa häviö. Kun me, minä näiden miljoonien joukossa, palasimme kotimaahan, näimme me kansan, joka oli repinyt itsensä kahtia. Toisaalla porvaristo, toisaalla proletariaatti. Oikealla nationalismi, vasemmalla internationalismi ja bolshevismi. Saksan kansa alkoi hajota kuten niin monasti vuosisatojen aikana. Jokaisen ajattelevan ihmisen täytyi tietää, että se veisi koko valtakunnan hajoamiseen, hätään ja kurjuuteen. 14 vuotta on kulunut, ja tuo prosessi on jatkunut. Tänään me näemme, että tämä antaa-mennä-politiikka vie kansakunnan häviöön ja yhteiskunnan hajoamiseen". — Tämän jälkeen puhuja tuli marxilaisuuteen ja kysyi: "Mitä he ovat näinä 14 vuotena aikaansaaneet, sen tunnemme jokainen, mutta uskooko joku ehkä vielä, että tuolla kaamealla ja rumalla valekuvalla olisi voimaa nyt enemmän kuin sillä oli 14 v. sitten? Marraskuussa 1918 saivat marxilaiset vallan. Me tiedämme, kuinka he ovat leiviskänsä hoitaneet. Tänään ei valta enää heille kuulu. He tahtoivat luoda "vapauteen, kauneuteen ja arvoon nojautuvan Saksan" — me olemme jo oppineet tuntemaan sen, "yhteiskunnallisen onnen ja oikeudenmukaisuuden Saksan" — me olemme jo saaneet senkin kokea. Nyt on heidän aikansa loppu tullut. Kansainvälisten fraasien ja lupauksien päivät ovat ohi. Niiden tilalle on luotava uusi solidariteetti, Saksan kansan solidariteetti. — Jumala ei ole meitä vielä hyljännyt. Me taistelemme sodan uhrit silmiemme edessä. On tuleva päivä, jolloin kansamme astuu hajanaisuudesta ja voimattomuudesta, kurjuudesta ja häviöstä valtakunnaksi, jossa vallitsee yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden koko suuruus, vahvuus, voima ja herraus".

Joku päivä sitten piti valtakunnankansleri Hitler suurpuheensa Berlinin Urheilupalatsissa, puheen, jossa hän jo selvittelee koko kansallissosialismin tulevia suuntaviivoja. Rajoitettu tila ei tällä kertaa salli enempiä lainauksia, mutta tulemme lähiaikoina jatkamaan hänen ohjelmansa ja lähiaikojen tehtäviensä yksityiskohtaisempaa selvittelyä. Kuitenkin saanee lukija jo edelläolevista lyhyistä viittauksista jonkinlaisen käsityksen siitä suunnasta, mihin Saksan kansallissosialistit valtiollisessa ihanteessaan pyrkivät: he pyrkivät voimakkaaseen valtakuntakokonaisuuteen, ihan samoinkuin siihen meilläkin pyritään kansanliikkeen suuntaa antavien päämäärien kautta. Kummallakin on edessään sama vihollinen, kansainväiinen marxilaisuus ja kommunismi, joka tietysti on raivattava tieltä pois, ennenkuin voidaan puhua askeleista päämäärien täyttymistä kohti. Hitleriläisillä on edessään ankara vaalitaistelu, jolla joukot kootaan suureen, pitkäaikaiseen marxilaisvastaiseen työhön. Vaalit ovat edessä meilläkin, ja mielenkiintoa vaille ei suinkaan jää tämä kamppailu meilläkään, vaikka se saksalaisiin oloihin verraten onkin vielä järjestymisalkeissaan.

Bror Niskan

25-vuotistaiteilijajuhla.

Teatteri Bror Niska on valmistanut teatteriyleisölle loisteliaan operetti-illan esittämällä maailmankuulun ja kaikkialla tunnetun menestyskappaleen "Iloinen leski". Sen luojan, iloisen operettimaailman epäjumalan Franz Leharin nimi on kaikkialla tunnettu ja hänen paras valssinsa on juuri esitettävässä operetissa. Kun sitäpaitsi johtaja Niska nyt viettää 25-vuotistaiteilijajuhlaansa, ja on myöskin onnistunut saamaan mukaansa erinomaisia operettivoimia, niin kenenkään ei pitäisi jäädä pois tästä harvinaisesta teatteri-illasta. Kappale esitetään Lapuan Seurahuoneella ja Seinäjoen Rautatiel. talossa maanant. 20 ja tiist. 21 p. helmikuuta klo 20. Lippuja myydään ennakolta Lapuan Osuuskaupassa ja Seinäjoella Nygrénin kaupassa.

Vainotuille sinimustille

Mielet rohkeina, vaikkapa vastukset ovatkin suuret.

Sinimustat, te, jotka vaikeissa oloissa teette isänmaallista työtänne, te, jotka joka päivä saatte tuntea vainoa ja vastustusta, teille tahdon näiden muutamien rivien kautta tuoda lohtua ja toivoa. — Kun te paikkakuntanne nuorten keskuuteen perustitte Sinimustien paikallisosaston, toivoitte te varmaankin silloin, että tulisitte saamaan osaksenne ymmärtämystä ja että teidän työtänne koetettaisiin tukea kaikin voimin. Jos niin olette kuvitelleet, olette saaneet raskaasti pettyä. Tukea ette ole saaneet eikä teitä ole juuri lainkaan ymmärretty. Kaikki ne, jotka isänmaalliseen työhön ylimieliisesti suhtautuvat, ja kaikki ne, jotka korviinsa ovat ottaneet veljesveren vuodattamisen aiheuttaneiden kuiskutuksia, ovat osoittautuneet sellaisiksi henkilöiksi, jotka kavahtavat kaikkea sitä, mikä isänmaamme parhaaksi kohdistuu ja pyrkii lujittamaan valkoista, kansallista ajattelua. Vaaralliseksi ja nuorisolle sopimattomaksi on katsottu nuorison herättäminen isänmaalliseen työhön. On kouluja, joissa opettajat väsymättömästi työskentelevät saadakseen toiminnastanne ilmi jotain sellaista, minkä perusteella voitaisiin se lopettaa. Mutta sitä on useimmiten mahdoton löytää. Se ei kuitenkaan teitä mistään vapauta. Teidät voidaan erottaa koulusta ilman muuta. Perusteiksi riittää joissakin tapauksissa yksistään se, että olette jäseninä Isänmaallisen Kansanliikkeen nuoriso-osastossa ja toimitte palavalla innolla valkoisen aatteen puolesta. Jo sillä perusteella teidät voidaan häätää koulusta, — vieläpä koko paikkakunnaltakin. Olkaa kuitenkin iloisia, että sydämenne on isänmaahan niin lujasti kiinnitetty, ettei sitä voida siitä millään erottaa. Kun teidän elämänne näyttää synkältä, kun teidän tulevaisuutennekin jo tuntuu olevan mennyttä, saatte te huomata, että teilläkin on ystäviä, jotka auttavat. Eikä se vaino, mitä te olette osaksenne saaneet, olekaan pystynyt voittoa saavuttamaan, vaan se on useimmissa tapauksissa ollut omiaan herättämään mukaan sellaisiakin henkilöitä, jotka tuskin muuten seisoisivat kanssamme rintaman samalla puolella. Siis vaino on ollut voitoksi aatteellemme.

Te olette myöskin saaneet kirveievin sydämin alistua siihen, että vapaussoturiemme muiston kunnioittaminen on — "rikos ja sellaisenaan rangaistava". Tuskin mikään on tuntunut teistä katkeralta. Mutta eiköhän sentään liene niin, että kun te nyt kuljette sankaripatsaiden ohi, tunnette te entistä kiivaamman sydämenne sykinnän, joka kehoittaa teitä uhraamaan elämänne isänmaalle. Tuo oikeutettu katkeruus panee teidät yhä uudelleen vannomaan valan. Se saa verenne kuohumaan, mutta epätoivoa ja lannistumista se ei pysty — eikä saa pystyä aiheuttamaan.

Muutama päivä sitten sain eräältä sinimustalta kirjeen, jossa hän kuvaa niitä tunteita, mitä hänen sisimmässään liikkuu silloin, kun hänen koulukaupungissaan ja koulussaan käy raivokas isänmaalliisuuden vaino. Näin hän kirjoittaa: "Katkeruus on paljon vaarallisempi kuin viha. Tuolla rinnassa niin rajusti repii, siellä palaa iankaikkinen sinimusta tuli. Ei sitä pikku tuulet sammuttele, virikettä vain antavat". Ja sama ystävä jatkaa kirjettään seuraavin sanoin, joissa hän tuo esiin ne päämäärät, joihin järjestömme pyrkii: "Ensimmäinen päämäärämme olkoon se, että saamme kunnioittaa julkisesti sankarien muistoja. Toinen se, että opettajat tekevät sen meidän kanssamme. Ja vihdoin viimeinen päämäärämme on vapaa, kansallinen Suur-Suomi. Kuinka monta väliastetta siinä liekin, kuinka paljon taistelua se vaatiikaan, niin kerran se kuitenkin saavutetaan. Ehkä se tapahtuu pian, ehkä vasta miespolvien perästä — kukapa Kansojenkaitsijan aivoitukset tietää — mutta kerran se tapahtuu, se olkoon järkkymätön uskomme. Yksilön, nuorison, kansan, koko heimon luja usko saa suuria aikaan. Eikä ole suurempaa voimaa kuin usko ja isänmaanrakkaus".

Niin kirjoittaa eräs sinimusta toverimme. Hänen sanoistaan pulppuaa intomielisyys, mutta niistä tulee esiin myöskin syvä katkeruus, jota hän tuntee niitä kohtaan, joilta pitäisi saada uutta rohkeutta isänmaalliseen työhön, mutta joilta saadaan vain vainoa ja moitteita.

Vainotut sinimustat! Olkoot teidän sydämenne yhtä alttiita ja mielenne yhtä rohkeita työskennellessänne vaikeissa oloissa isänmaallisuuden herättämiseksi toverienne keskuuteen. Muistakaa, että järjestömme työ on taistelua ja muistakaa myös, että vain taistelujen kautta saavutetaan pysyväinen voitto!

Ilkka.

Sahatavaran myynti osoittaa nyt noususuuntaa

ETELÄ-POHJANMAALLA TUKINAJO HYVÄSSÄ VAUHDISSA. TYÖTTÖMYYSTILANNE HUOMATTAVASTI HELPOTTUNUT.

Etelä-Pohjanmaan sahalaitokset muodostavat oman elinkeinohaaransa, joka on monessa suhteessa erikoislaatuinen. Miltei joka pitäjässä lukuisien koskien partaalla sijaitsevat pikkusahat, jotka ovat maanviljelijäin, joko yhden tai useimpien omistuksessa, ovat muodostuneet verrattain tärkeiksi tekijöiksi talouselämän alalla.

Voidaan väittää, että useampiraamiset suursahat, joita tavataan pääasiallisesti muualla Suomessa, voivat tarjota ulkolaiselle ostajalle korkeammanlaatuista puutavaraa kuin monilta pikku sahoilta kootut partiat, mutta ihmeellisen hyviin tuloksiin päästään nykyisin lässä suhteessa pienemmissäkin sahalaitoksissa. Myytävän luettelon täyttäminen tuottaa usein vaikeuksia, mutta yhteistoiminnassa naapurien kanssa saadaan tämäkin puoli hyvin järjestetyksi.

Miten suuri hyöty tähän suuntaan kehittyneestä yritteliäisyydestä onkaan esim. työttömyyden torjumisessa sekä ostokilpailun synnyttämisessä. Viimemainittu on tosin johtanut joskus siihen, että sahanomistajat ovat ostaneet itsensä "kipeiksi", joutuen siten vaikeuksiin, mutta lopputulos on kuitenkin ollut eduksi maakunnalle.

Kuluvana talvena tuntuu taas siltä kuin yritteliäisyys puutavaramiesten keskuudessa olisi saanut tuulta siipiensä alle ja usko alkaisi jälleen palautua. Tämän käsityksen saimme ollessamme puhelinkeskustelussa eteläpohjalaisten sahanomistajain kanssa. Talven sahaus lähenteleekin muutamilla paikkakunnilla normaalivuosien määrää, eikä lumettomuuskaan ole suuresti haitannut töitä, vaan alkavat suunnilleen puolet tukeista olla jo ajettuina. Työttömyystilanne on kuin poissa päiväjärjestyksestä. Työtä nyt on kyllä saatavana, ken sitä vaan haluaa. Moni maanviljelijä on saanut pahimmat rahahuolensa poistetuksi sahalaitosten avulla, ja niiden merkitys taloutemme vankentajana alkaa itsekullekin yhä paremmin selvitä.

Tässä yhteydessä, koko maan sahateollisuutta tarkastellen, on syytä panna merkille se juuri valmistunut ilahduttava tilastotieto, että tämänvuotisten myyntien lasketaan t. k. puoliväliin mennessä nousseen 250,000 standarttiin, ollen samanaikainen määrä Ruotsissa vain noin 150,000 std. Kuluvan vuoden tähänastiset myyntimme ylittävät viime vuoden vastaavan ajan tulokset yli 100,000 std:lla. Viime vuonna oli näet maastamme myyty sahatavaraa tammikuun loppuun mennessä 115,000 std. ja helmikuun loppuun mennessä 150,000 std., joten helmikuun puoliväliin myyntien voi laskea nousseen suunnilleen 135,000 std:iin.

Lopuksi haluamme kiinnittää niiden huomion, jotka Etelä-Pohjanmaalla asioivat sahalaitosten kanssa, niihin pariinkymmeneen sahalaitokseen, jotka lehtemme tässä numerossa yhteisilmoituksella suosittautuvat maakunnan asujamistolle.

1 L. RAVINTOLA KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301
Täydelliset anniskeluoikeudet.

ATERIOIKAA viihtyisässä ravintolassamme.
Aamiainen 10—13. Päivällinen 16—19.
Kuukausiruokailijoille alennusliput edullisia.
Annoksia kaiken päivää.
Tunnetusti hyvää kahvia y.m. virvokkeita. **Funkkiskabinetti** kokous- y.m. tilaisuuksiin tilauksesta.
Ulkotilaukset toim. huolella ja nopeaan.

Pohjanmaan Ampujapiirin

VUOSIKOKOUS

pidettiin eilen Vaasassa. Puhetta johti kaupp. Lehtovuori ja sihteerinä toimi johht. Lanamäki. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin, samoin menoarvio, joka nousee 7,900 mk:aan. Piirihallitukseen valittiin uudelleen erovuoroiset U. A. Lanamäki, Paavo Peräinen, Julle Vepsäläinen ja H. J. Piippo, varalle Jalmari Pernu ja Selim Thorsberg. Liittokokoukselle päätettiin ehdottaa, että 14 jäsenelle myönnettäisiin oikeus osallistua mestaruusluokka-ammuntaan. Piirin mestaruuskilpailut pidetään Vaasassa kesäk. 9 ja 10 p:nä. Hallitus valitsi puheenjohtajakseen tri Airon, varalle tri Peräisen, sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi joht. Lanamäen.

SAKSA

KESKUSTAN LEHDILLE LAKKAUTUKSIA.

Münster 19. 2. STT Westfalissa ja Reininmaassa on odotettavissa lukuisten keskustalehtien lakkauttaminen. Syynä siihen on se, että nämä lehdet ovat julkaisseet sen julistuksen, joka johti Germania-lehden lakkauttamiseen 3 päiväksi. Westfalin poliisipäällikkö on neuvotellut sisäministerin kanssa koettaen estää lakkautusmääräysten julkaisemisen. Mutta kun hän ei siinä ole onnistunut, on hän pyytänyt virkavapautta.

SUHDE ASERIISUNTAAN.

Geneve 19. 2. STT. Saksan päävaltuutettu aseistariisumiskonferenssissa, suurlähettiläs Nadolny, matkusti lauantaiiltana Berliiniin saamaan ohjeita suhtautumisesta Ranskan uusiin aseriisuntaehdotuksiin. Ennen lähtöään hän oli neuvotteluissa valiokunnan puheenjohtajan Hendersonin kanssa, joka hänen matkansa johdosta ilmoitti siirtävänsä maanantaiksi aiotun päävaliokunnan istunnon tuonnemmaksi.

IKL:n

RAAHEN SEUDUN PAIKALLISOSASTO

perustettiin perjantai-iltana Raahessa suojeluskuntatalolla pidetyssä kokouksessa. Tilaisuudessa puhuivat asemap. Väinö Jalas ja past. R. Niininen, puhetta johti joht. J. Saariaho Saloisista. Osasto päätettiin perustaa käsittäen se Raahen, Saloisen ja Pattijoen. Tilaisuudessa valittiin v.a. toimikunta: asemap. Jalas, porm. Kariniva, past. Niininen ja joht. Sovio Raahesta sekä joht. Saariaho Saloisista. Pattijoen edustaja valitaan myöhemmin. Jäseniä osastoon kirjoittautui jo runsaasti.

*

Osastojen perustamisia oli viikon vaihteessa muissakin osissa maata, m.m. Keski-Suomessa. Saamamme tiedon mukaan pidetään näinä päivinä liikkeen piirijohtajain ensimäinen neuvottelukokous pääkaupungissa.

Väärät setelimme

Jäljet vievät ulkomaille.

Wien 19. 2. STT. Lauantaina pidätettiin täällä 31-vuotias kauppias Karl Ragel Würtenbergistä norjalaisten ja suomalaisten poliisien etsiskelemänä ja epäiltynä väärien suomalaisten tuhannenmarkan setelien levittämiseen.

Jumala teitä siunatkoon!

Noin pari vuotta sitten oli erääseen Pohjois-Karjalan kaupunkiin järjestetty juhla invaliidien hyväksi. Juhlaan oli muiden juhlavieraiden ohella kutsuttu kaikki Pohjois-Karjalassa asuvat invaliidit. Ohjelmassa oli myös juhlapuhe. — Puhujakorokkeelle astui erään lähiseurakunnan pastori. Tervehdittyään invaliideja ja juhlavieraita, hän kertoo Suomen sodan ajoilta seuraavan kertomuksen: Erään Suomen kaupungin kadun laidassa seisoo raajarikkoinen invaliidi hattua pidellen ja almua pyytäen ohikulkevilta. Sattuupa siitä kulkemaan joku kenraali. Hän huomaa almua pyytävän invaliidin. Kenraali astuu almunpyytäjän eteen ja säälintunne sydämessä kysyy: "Mikä sinä olet miehiäsi?" Invaliidi kertoo kenraalille, että hän on sodassa menettänyt työkykynsä ja että hänen nyt täytyy ansaita kerjuulla jokapäiväinen toimeentulonsa. Tämän kuultuaan kenraali potkaisee hatun miehen kädestä sanoen miehelle: "Ei sinun tarvitse enää kerjätä. Minä otan sinut kotiini ja sinä saat riittävän toimeentulon koko eliniäksesi luonani". Ja pastori jatkaa: Niin teki tämä kenraali. Hän vapautti tuon yhden invaliidin kerjäämästä ottaen hänet hoitoonsa. Mutta mitä me voimme tehdä invaliideille? — Me emme voi ottaa teitä yksitellen hoitoomme. Muuta me emme tällä kertaa voi kuin sanoa: "Jumala teitä invaliidit siunatkoon!"

Juhlapuhujan lausuman toivomuksen: "Jumala teitä siunatkoon", tahdon saattaa jokaiselle invaliidille. Mielestäni nämä kolme sanaa ovat arvokkaammat kuin jos pastori olisi ojentanut meille kullekin jonkin rahasumman rahaa. Jos me saamme nauttia kaikkivaltiaan Jumalan siunauksesta, jos Jumala on meidän kanssamme, ei meiltä mitään puutu.

Alkaneena vuonna ja aina jatkuvasti eteenpäin koettakaamme jokainen kohdaltamme päästä osalliseksi tästä taivaallisesta siunauksesta. — (Vapaussodan Invaliidissa.)

Huveja.

SEINÄJOEN NÄYTTÄMÖ.
Lauantaina helmik. 25 p:nä klo 20
Ensi-ilta
Pappi pulassa
3-näyt. komedia, kirj. Harald Molande.
Liput: 15, 12, 10, 8 ja 5 mk. ennakolta Nygréniltä.
Näytännön loputtua 1 t. tanssia.

Vaatturiliike T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

Kun punakalkkunoita kynittiin.

Jokainen muistaa vielä hyvin millä "lämmöllä" punapaidat otettiin vastaan Pohjanmaalla.

— Nuo punakalkkunat olettivat, että on aika käydä käsiksi Pohjanmaahan ja sitoa se punaisin kahlein, koska muualla maassa oli jo kaikki valmista heidän pirulliselle juonelleen — —: sysätä Suomen kansa bolshevismin haisevaan kitaan.

Mutta kun nuo punapaitaiset "soturit" astuivat ulos junasta, saivat he siipiinsä mitä tulisimman löylyn, löylyn, jossa nyrkiniskut rysähtelivät toinen toistaan tuimempia ja punaiset riekaleet sinkoilivat ilmaan — — — kunnes tantereella lojui liuta noita puhtaaksi kynittyjä punakalkkunoita punoittavin pakaroin.

Tieto tapahtumasta levisi kulovalkeana yli maan ja se havahdutti kansan välinpitämättömyydestä, johon se oli vaipunut.

— Varsinkin nuori mieli sykähti ja veri lämpeni kuullessaan tapahtuman. — Olihan vihdoin lyöty sulku sille kommunistien rajattomalle riehunnalle, joka kaikkialla maassa rehoitti. — Niinpä eräällä tehdasseudulla kesäaikaan ei ollut sitä sunnuntaita, etteivät torvet ulvoneet ja agitaattori rähissyt vaahto suussa "ihanne"-valtakunnan luomisesta. Pitivätpä sotilaalllisia harjoituksiakin —, eikä niistäkään kellään ollut moitteen sanaa.

Mutta vapautemme kehto valvoi ja se iski kyntensä punapaitaisiin, jotka yrittivät tulla saastuttamaan lakeuden kansaa ja siellä puhaltavia raikkaita tuulia. — — Se oli merkki, että nyt on aika ravistaa uhkaava vaara hartioilta, ennenkuin se on myöhäistä.

Ravistus olikin voimakas ja kommunistit katosivat julkisesta elämästä — — mutta livahtivat toista nimeä kantavan punakalkkunan siipien suojaan ja nyt ovat olevinaan niin — — "todellisia demokraatteja". — Hm. — Yksiä pulliaisia molemmat — —. Siitä selvin todiste se, että edellä kerrotulla seudulla taas "juhlissa" samat "toverit" rämisyttävät pasuunoitaan — — ja punaiset liput lieahuvat — vaikkakin hieman eri tunnuksin kuin ennen.

Mutta vastapainoksi siellä, kuten niin monella muulla seudulla, isänmaallisesti valveutunut kansa järjestyy ja muodostaa muurin, jota ei mikään marxilainen eikä muukaan juutalaisuuden nuoli läpäise. Ja S. M.-järjestö sitoo meidät nuoret rintamaksi, jota ei murra kuolokaan.

Tappara.

†

Vilho Kaasalainen.

Sinimustien taistelurintamalta on poistunut yksi innokkaimpia, pidetyimpiä ja toimeliaimpia jäseniä, Heikki Vilho Kaasalainen. Kotipaikkakunnallaan Kotkassa toimi hän Sinimustien paikallisosastossa ja oli sen perustajajäseniä. Toimessaan joutui hän kommunistien painostuksen alaiseksi, mikä teki hänen elämänsä niin raskaaksi, ettei hän voinut sitä kestää.

Kevyet mullat rehdin toverin ja nuoren isänmaanystävän haudalle.

Taas paini-

kiertopalkintolahjoitus.

Ylistarosta kotoisin olevat vaasalaiset poliisimiehet ovat saamamme tiedon mukaan lahjoittaneet Ylistaron painiharrastuksen säilyttämiseksi ja nostattamiseksi kiertopalkinnon ylistaroisille painiseuroille. Palkinnon nimi on Voittajapatsas. Siitä kilpaillaan kahdesti vuodessa, ensi kerran ensi kuussa Ylistaron Veikot isäntinä. Palkinnon saa omakseen seura, joka on sen voittanut kuudesti, jonka jälkeen seuran on annettava se jollekin jäsenelleen, joka on vuoden aikana parhaiten kunnostautunut yleisissä ja piirikunnallisissa kilpailuissa, erinäisin ehdoin, jotka lähemmin määritellään jo hyväksytyissä säännöissä.

Miljoonapalo eilen

Eilisaamuna syttyi tulipalo Viipurin lähellä Kaksoissaaressa Viipurin Konepaja- ja Laivatelakassa. Parin tunnin kuluttua saivat palokunnat jäältä käsin tulen vallan rajoitetuksi, mutta oli se ehtinyt tuhota alueen toisesta päästä pari rakennusta koneineen. Vahinkojen arvioidaan nousevan noin 1 milj. markkaan.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: **Vilho Viita.**

Lehti ilmestyy joka maanantaiaamu.

Toimitus jo konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933, Seinäjoen kirjapaino.